

Arrest

nr. 115 076 van 5 december 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 september 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing 1 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 mei 2011 dienen verzoekers voor de medische aandoening van eerste verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 juni 2011 is de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 11 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Tegen deze beslissing dienen verzoekers een annulatieberoep in bij

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 97 012 van 13 februari 2013 het beroep verwerpt.

Op 12 juni 2013 dienen verzoekers opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 1 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 6 augustus 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 12.06.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

Y., A. (R.R.: ...), geboren op 07.09.1960

M., L. (R.R.: ...), geboren te Zangadar op (...)1963

+ kinderen:

Y., A., geboren te Vedi op (...)2003

Y., A., geboren te Vedi op (...)2006

Adres: (...)

Nationaliteit: Armenië

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel

ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 11.06.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.05.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en bijlagen voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.05.2011. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 11.06.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsverplichting. Tevens voeren verzoekers een manifeste beoordelingsfout aan.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“4.1.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken is heel summier in haar motivering van de bestreden beslissing.

Er wordt slechts gesteld dat het medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de eerste verzoeker bevestigt, en dat op deze gezondheidstoestand reeds uitgebreid werd ingegaan in een eerdere beslissing.

4.2.

De verzoekers hebben bij hun huidige aanvraag een recent medisch getuigschrift voorgelegd in dewelke de actuele gezondheidstoestand van de eerste verzoeker op uitgebreide wijze wordt omschreven.

De ernstige medische situatie van de eerste verzoeker blijft aanhouden en een adequate behandeling zal levenslang noodzakelijk zijn.

a)

Het aanhoudende karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening én de levenslange nood aan opvolging en behandeling maken nieuwe elementen uit ten opzichte van de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf van de verzoekers.

De Dienst Vreemdelingenzaken negeert echter dit nieuw element.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt dit niet in overweging, motiveert niet waarom dit element, het persisterende karakter van de ernstige aandoening, de eerdere bevindingen niet zouden kunnen weerleggen.

b)

Daarnaast wordt in de huidige aanvraag tevens nieuwe informatie met betrekking tot de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische behandeling naar voren gebracht.

De Dienst Vreemdelingenzaken negeert ook deze nieuwe informatie, hoewel de informatie omtrent de informele betalingen, corruptie en de kostprijs van de medische kosten uitermate belangrijk zijn bij de beoordeling van de financiële toegankelijkheid.

De eerste verzoeker zal levenslang opvolging en behandeling nodig hebben voor zijn ernstige aandoening.

De gevoegde informatie toont aan dat de eerste verzoeker deze opvolging en behandeling niet zal kunnen bekomen in Armenië, aangezien de verzoekers de hoge kostprijs (mede omwille van informele betalingen en corruptie) op relatief korte termijn niet meer zal kunnen betalen.

4.3.

Er kan verwezen worden naar een eerder arrest van uw Raad.

"En l' espèce, il y a lieu d'observer que la décision repose sur le constat que les éléments présentés à l' appui de la demande d'autorisation de séjour fondée sur l' article 9ter actuelle ont déjà fait l' objet d'une précédente demande pour laquelle une décision d'irrecevabilité a été prise en date du 16janvier 2008 en application de l' article 9ter, §3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, la demande actuelle contenait en plus de deux certificats médicaux déjà présents lors de la demande précédente, une attestation d'un psychologue faisant état de la dimension psychologique suite aux traumatismes et séquelles subis par l'enfant des requérants et du soutien nécessaire de la famille à ce dernier. Le Conseil n'aperçoit pas dans la motivation de la décision attaquée de prise en considération de cet élément essentiel de l' état de malade au sens large présenté par la partie requérante et estime se faisant que la décision est inadéquatement et insuffisamment motivée.

A défaut pour l' acte attaqué de préciser pour quelles raisons ce document et ces éléments ne sont pas jugés suffisants, la motivation de la décision litigieuse ne peut être considérée comme adéquate. Le moyen en ce qu'il est pris de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs est fondé."

(arrest n° 34 923 gewezen op datum van 27 november 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de formele motiveringsplicht geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen, noch beoordeeld worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen op basis van alle relevante gegevens die zich in het dossier bevinden.

Alle elementen dienen in overweging genomen te worden.

Iedere administratieve beslissing moet geschraagd zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt echter niet op een correcte feitenvinding, door een aantal belangrijke elementen – in casu informatie omtrent het persisterende karakter van de aandoening en omtrent de financiële ontoegankelijkheid - buiten beschouwing te laten.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.

De bestreden beslissing die genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient derhalve vernietigd te worden.”

3.2 De Raad merkt op dat verzoekers terecht aangeven dat artikel 62 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, immers toegelicht dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat het voorgelegde medisch getuigschrift slecht de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene herhaalt. In de beslissing van 11 juni 2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werden de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Het betoog van verzoekers, dat niet wordt gemotiveerd waarom de nieuwe elementen die hij aanbracht niet in overweging werden genomen mist dan ook feitelijke grondslag. De door verzoekers geciteerde rechtspraak van de Raad doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

De motivering van de bestreden beslissing die door verzoekers onterecht als summier wordt omschreven, is pertinent en draagkrachtig. Zij laten verzoekers toe om met kennis van zaken hun rechtsmiddelen aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

In zoverre verzoekers betogen dat verweerder een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt, voeren zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat eerste verzoeker via een op 19 mei 2011 gedateerd schrijven een eerste aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Hij gaf hierbij aan van oordeel te zijn dat een medische behandeling voor zijn gezondheidsproblemen in zijn land van herkomst niet beschikbaar of toegankelijk was. Verzoekers maakten vervolgens een standaard medisch getuigschrift en verschillende aanvullende

medische verslagen aan verweerder over. Uit deze stukken blijkt dat eerste verzoeker het zicht door zijn linker oog verloor en opgevolgd wordt voor zijn rechter oog: pseudo-exfoliatie, herpetische keratitis en retinopathie. De behandeling bestond uit oogdruppels op basis van brimonidinetartraat en timolol en opvolging door een oogarts. Er was ook sprake van een depressie, hypertensie en ischialgie. Deze aandoeningen werden door de arts-adviseur niet weerhouden als ernstig binnen de context van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 11 juni 2012 besliste de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat de aandoeningen die eerste verzoeker aanhaalde geen redenen vormen om hem verblijfsmachtiging toe te staan. Hierbij verwees hij naar het advies van een ambtenaar-geneesheer die oordeelde dat verzoeker kan reizen, geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen en die, met bronvermelding, uiteenzette dat de medische zorgen en de medicatie die verzoeker nodig heeft in zijn land van herkomst beschikbaar zijn. Tevens werd geduid dat een medische behandeling voor verzoeker ook toegankelijk is, aangezien verzoeker in beginsel een inkomen kan verwerven dat hem moet toelaten de medische kosten te dragen en dat indien hij toch behoeftig zou zijn, hij een beroep kon doen op steunverlening door de overheid.

Eerste verzoeker brengt bij zijn tweede aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd een standaard medisch getuigschrift aan waarbij opnieuw wordt toegelicht dat ter hoogte van het rechter oog pseudo-exfoliatief glaucoom wordt weerhouden. Uit het standaard medisch getuigschrift en bijlagen blijkt dat verzoeker nog steeds ambulante opgevolgd wordt, dat hij medicijnen neemt, dat zijn behandeling levenslang zal duren en dat er blindheid van het rechter oog mogelijk is indien de behandeling wordt stopgezet. De stellingname van verweerder dat uit dit nieuwe standaard medisch getuigschrift kan worden afgeleid dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is, kan, gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de gronden waarop zijn eerste machtigingsaanvraag was gebaseerd, derhalve niet als incorrect of kennelijk onredelijk worden beschouwd. Verzoeker kan niet gevolgd worden in zijn stelling dat het feit dat zijn gezondheidsproblemen aanhouden een nieuw element is en maakt niet aannemelijk dat in het standaard medisch getuigschrift dat hij bij zijn tweede machtigingsaanvraag voegde, kan gelezen worden dat zijn situatie schijnbaar verslechterd is.

Waar verzoeker daarnaast stelt dat hij bij zijn tweede aanvraag om machtiging tot verblijf nieuwe objectieve informatie omtrent de gezondheidszorg in zijn land van herkomst voegde, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers enkel toelichten dat voor een medische behandeling in Armenië dient te worden betaald en dat de gezondheidszorg er lijdt onder informele betalingen en corruptie. Het gegeven dat aan bepaalde vormen van medische dienstverlening in Armenië kosten verbonden zijn, werd evenwel reeds in aanmerking genomen bij de behandeling van verzoekers eerste aanvraag om machtiging tot verblijf. Verweerder heeft in de beslissing die werd genomen naar aanleiding van deze aanvraag in dit verband gesteld dat er geen financiële belemmeringen bestaan voor verzoeker om de nodige medische zorgen te genieten, nu hij een inkomen kan verwerven uit arbeid en dat er hoe dan ook wordt voorzien in een systeem waarbij personen die behoeftig zijn ten laste kunnen worden genomen door het ministerie van volksgezondheid.

Eerste verzoeker verwees in zijn tweede aanvraag om machtiging tot verblijf weliswaar naar de bijlagen die hij bij zijn aanvraag voegde, maar hij liet na enig document waarin zijn standpunt steun zou kunnen vinden aan te brengen en maakte slechts melding van een niet bestaande webpagina. Nieuwe objectieve informatie omtrent de gezondheidszorg in Armenië kan dan ook niet worden teruggevonden in verzoekers tweede aanvraag om machtiging tot verblijf. Verzoekers bewering doet daarenboven geen afbreuk aan de vaststelling dat reeds werd vastgesteld dat eerste verzoeker hoe dan ook in staat is de vereiste kosten te dragen middels een inkomen uit tewerkstelling. Ook zijn echtgenote kan een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. Verwerende partij stelde dat er geen enkele aanwijzing was dat zij arbeidsongeschikt zou zijn en er kan van uitgegaan worden dat iemand met de leeftijd van 48 jaar nog toegang heeft tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatie-bevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dat verzoekers ook geschonden achten, legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

In de mate dat verzoekers nog verwijzen naar de schending van andere beginselen van behoorlijk bestuur dan het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en naar niet nader toegelichte algemene rechtsbeginselen kan het volstaan op te merken dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is omdat verzoekers nalaten te specificeren welke algemene rechtsbeginselen of beginselen van behoorlijk bestuur zij nog geschonden achten (RvS 22 november 2005, nr. 151.540).

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN